

Arkiv 15

januari-februari 2010

mest om snö och kyla, om bloggfunderingar och bortskämdhet

Dagens tankar", "Dagsländor", "Nästan-bloggen" - rubrikerna har varierat genom år och hemsidor. Är nu inne på min tredje sida, "om smått och stort". "Man" har bett mig att låta texter och Dagsländor följa med till nya sidan. Så vill jag också ha det själv. Bara enstaka inlägg lämnades kvar.

Enklaste sättet var att konvertera till komprimerat pdf-format. Trots många nackdelar. - Interna länkar fungerar inte och miniatyrbilder blir inte klickbara. Ett separat fotoalbum blir nog aktuellt.

Ordningsföljden är bloggans, dvs de äldsta inläggen sist.

Synd att inte alla gästbokscommentarer kan följa med.

---

28 februari

Vår i sikte?

I morgon är det mars - vårvintermånaden! "Gröna rummets" snö- och isgardin är borta - detta är vad som återstår! Bilderna går att klicka på.

En sista isgardinsrest. I morgon är nog även den omhändertagen av Gumman Tö. Även istapparna har blivit nästan löjligt små, även om det inte ser så ut på bilden till höger. Bilderna är klickbara.

Nu droppar det från träd och tak. Idag regn - i morgon snö! Säger SMHI.

Men det är ändå MARS! Och den mesta snön har rasat från taket. Nu är altanens snöberg åtminstone 2 meter, hårt packat.

Tänk så lugnt och bra vi har det, tänk att ha förmånen att bo där en eller annan temporär meter snö får ganska många av oss, inklusive mig, att gnälla och stöna.

Bara att jämföra vår plätt på jorden med andra områden. Haiti, Chile... Ibland är det nyttigt att stanna upp och försöka ge saker och ting deras rätta

proportioner.

Gäller förresten på livets alla områden. Tror jag nog.

27 februari

"Dagen efter..."

På nåt märkligt sätt tycks jag ha prickat in mitt OS-tittande precis till guldmedaljdags. Jag är sannerligen ingen flitig tittare, men jag såg Björn Ferrys skidskytte, jag såg det härliga stafettlaget och i natt såg jag våra lika härliga curlingdamer!

Höll på att ge upp vid 9 omgången - silver är ju jättebra, vi ska vara nöja med det osv - men tänkte kanske att jag borde följa med till det bittra slutet, dvs till silvermedalj... Dessutom fanns ju en liten chans att matchen kunde vända. Och det gjorde den! I extraomgången. Trots den naturligtvis väldigt partiska publiken.

Nöjd och glad och full av beundrar för mod och kämpaglöd kom jag i säng några minuter före fyra i natt. Faktiskt *väldigt* sent även för mig! Men visst hade tjejernas glädje smittat av sig! - Tänk, att de vann över Kanada!

Jag gillar att se curling.

I övrigt kan rapporteras att det regnat idag, ett regn som för en stund sedan övergick till att bli tät blötsnö.

Hehehe, nu trampar jag igenom även på den smala "vägen" mot vedbon... Endera dan far jag nog iväg och hämtar hem ytterligare en laddning värmeloggs bara för att slippa hämta in de sista 20 förpackningarna från min blivande typ "Noaks ark".

Dags att sova middag... - för hur ska jag annars orka med mina normala, väldigt sena kvällsvanor... Men det blir allt en kort liten powernap. Om en knapp halvtimme startar curlingherrarnas bronsmatch...

25 februari

Vi går den smala vägen...

Det här inlägget borde kanske funnits hos Kasper - men nu finns det här.

- *Skulle gärna vilja ta mig ur diket... men jag kan nog inte ta mig upp där...*

...det går inte åt det här hållet heller, matte!!!

- Nä, "den vägen är smal som två har att gå" - visst var det väl så hon sa, Karin Boye? Tänkte hon kanske på dej och mej då, matte?

Man kan tro att "diket" bottnar, men det gör det inte alls! Det är ytterligare några decimeter ner till marken.

När allt smälter kommer min vedbod att bli en Noaks ark. Tror jag. Men den dagen, den sorgen. Måtte den inte vara alltför avlägsen.

Har just inga övriga synpunkter idag - fel, jag har massor! Men att sortera dem, plita ner dem och låta er läsa... Nej, jag väntar till en annan dag. Man ska inte skriva i affekt.

Någon - möjligen Churchill - sa att *"tala i vredesmod och du kommer att hålla det bästa tal du någonsin ångrat!"*

Så farligt är det nu inte, men visst kan man bli arg och ledsen både när man ser sig om i världen och när man ser sig om på nätet.

Men när man på termometern ser att temperaturen idag för första gången sedan mitten av december stigit till nollpunkten - då blir man GLAD! Och så slipper man frysa.

23 februari

Oacceptabla besvär?

Det är vinter. Och rent ut sagt en jädrans massa snö. Jag har klagat, och kommer förmodligen att göra det igen innan jag kan plocka tussilago och blåsippor.

Jag har genomlidit många timmars slit med skottning med åtföljande ryggont plus en del oro och uppgivenhet inte minst med tanke på den exceptionella och bokstavligen vattensjuka snösmältning som förestår.

Jag har varit insnöad, ibland fått avstå helt från trevligheter och andra gånger bokat om t.ex. tandläkarbesök. Fått tänka på att bunkra det nödvändiga, för rätt som det är kan t.ex. ett flera dagar långt strömavbrott inträffa.

I år är läget i åtminstone södra halvan av landet extremt. Extrem kyla under extremt lång period kombinerat med extremt mycket snö.

Jag bor i skogen, och jag inser att vädret rår vi faktiskt inte över. Varför är inte den insikten självklar även för den som bor i tätort? Varför kan man inte fatta att under extrema förhållanden när det gäller snö och kyla så fungerar inte allt.

Några få timmars väntan tillsammans med olyckssystrar och dito bröder i en vänthall någonstans – är det verkligen det värsta som kan hända?

Naturens krafter åstadkommer sådant som är mycket, mycket värre. Cykloner, översvämningar, ras, jordbävningar osv.

*I det perspektivet klagar vi över bagateller.
Obehagligheter kallar vi för katastrofer.
Varenda litet besvär är "oacceptabelt".*

Dock tycker jag att Banverket borde ha bättre beredskap när det gäller att hålla spåren hjälpligt snöfria och bangårdarnas växlar i fungerande skick. Men att Konsumentombudsmannen uppmanar resenärer som försenats under helgen att till och med gå till domstol med sina ersättningskrav gentemot SJ – helt sjukt!!

Om inte spåren fungerar – hur ska då SJ kunna köra tåg???? Och spåren är Banverkets ansvar.

Lyssnar just nu till KO på radion - patetiskt! Det kan INTE räknas som extraordinära omständigheter att spårens ägare och ansvariga inte lyckas hålla dem farbara. Anser KO.

Om en buss i linjetrafik inte kan köra sina turer för att vägen rasat - då är det självklart bussbolaget som blir skadeståndsskyldigt. Eller...?

Själv funderar jag på hur en stämning av Kung Bore bäst ska utformas. Och vad har han för adress?

22 februari

Skottat och klart

De kom, ungdomarna. Och jag hade inte det minsta att säga till om! Gårdsplanen var väl inget, en sån baggis! Här skulle skottas tak! Mormor skulle inte riskera att hamna under vare sig varken tak- eller snöras. Så först skottades stegen fram.

Min stackars altan efter all nerskottad snö - kan NÅGON tro att all den här snön någonsin kommer att smälta? Jag lyckades åtminstone få de båda raska killarna att inte bara skotta rakt ner. Om allt hamnat mot glasväggen hade den möjligen inte pallat för trycket. Det är därför "överhänget" finns kvar.

Fler bilder finns hos Kasper som *inte* gillar det nya scenariot. Våldigt höga vallar, ingen åtkomst till hans och katternas "dass" under den lilla utbyggnaden som står på pelare. Och Petrus vägrar överhuvudtaget att komma hem! Tur att den här natten blir betydligt mildare än gårdagens med sina 28 minusgrader.

Trots att allt SER mycket värre ut nu än före skottandet så är det naturligtvis inte det. Snön på taket hade ändå rasat ner så småningom, och nu har jag ju faktiskt fått hjälp att ta fram gångar mellan vallarna. Och vi skrattade gemensamt åt den stackars altanen.

Så jag gillar läget, och är väldigt, väldigt tacksam över all hjälp.

I morgon ska jag ut med bilen.

Förhoppningsvis känner sig Kung Bore tillräckligt nöjd med vad han hittills åstadkommit i form av kaos. Han har faktiskt inget kvar att bevisa!

Förresten - idag sken solen!

21 februari

Lägesrapport

Märkligt att det FINNS så mycket snö. Och så mycket kyla. Ni minns kanske mina inköpsresor i höstas, till Granngården för att hämta värmeloggs. De tar slut strax före mitten av mars. Så endera veckan far jag iväg och hämtar mer. Att lagras på förstubron!

Det är förresten 20 grader kallt ute!

Min altan utanför "gröna rummet ser idag ut så här!

Två barnbarn, den ena plus sambo, tänker komma hit och skotta gårdsplan m.m. i morgon! Jag är en sån som vanligen gillar att klara mig själv - kanske går jag i barndom och har hunnit till "kan själv-stadiet". Men det här, det känns underbart. Så idag har ryggen fått vila. Och nu ska hela jag göra detsamma. Sängen väntar.

18 februari

Ny tuff granne

Vad får en medelålders kvinna från sydligaste Europa – som numera bor mitt i centrala Stockholm – att köpa ett hus och flytta ut i skogen och bli nästan-granne med mig?

Mitt under värsta vintern i mannaminne flyttar hon alltså hit. Som fastboende! I kväll får jag nog reda på hur hon tänker, för jag och Kasper uppmanades att förlägga vår kvällspromenad dit.

I övrigt är väl bara att rapportera att det snöat, och att det ska komma ännu mycket, mycket mer snö till helgen. Följaktligen bara att säga återbud till middag och teater på lördag. SMHI varnar för snökaos, vilket betyder *kolossal* mycket kaos när man bor som jag! Bilen som ska skottas ut, förmodligen oplogad skogsväg osv. Plus hemfärd mitt i natten.

Nej tyvärr, det skulle inte fungera, så jag blir hemma.

Mitt lilla hus blir mer och mer igloolikt, och gårdsplanen mindre och mindre. Nu bara så stor att det precis går att vända bilen. Ingen gästparkering på gården längre!

Världen i övrigt – ja, den är som den är.

Och på TV – bara OS...

17 februari

Bilder från promenaden

Det snöar. Inte roligt. Har hållit på hela dagen. Mera skottning blir det. Vill inte mer nu. Men vad bryr sig väl naturen och Vår Herre om vad jag vill? Rätt, inte det minsta! Tror att jag ska nonchalera tillbaks, åtminstone i kväll.

Tänker i stället glädja mig åt att äntligen så föll i går väldigt mycket av mitt hår för frisörens sax. Känner mig faktiskt som en ny och bättre människa! Dessutom inköptes en kartong skrivarpapper, lämnades annat papper till tryckeri, och så kunde jag glädja mig åt den här synen. Amaryllisen är inte min, men vad gör väl det, vacker var den ändå.

Vacker var också utsikten över vintriga hagar ner mot östersjöviken. Där badade vi i somras, när vi hälsade på hos Mollie och hennes matte.

Det här huset är väldigt vackert, tycker jag!

Hos Kasper finns mer, inklusive en liten film från gårdagens långpromenad, en promenad som blev möjlig tack vare en rejäl plogad slinga över hagarna mot en tänkt gallring - obs bara gallring! - av en bit skog. Sen ska det sågas virke som ska användas till utbyggnad av gårdens lagård.

Vad är det här - en jättesnigel? Med smått.

Och titta vad Kasper visst blev lite skraj för! Här har barnen roat sig.

Och så var vi "hemma" hos Mollie med matte, där lunchen väntade.

Och så småningom väntade en guldoplevelse, tack vara Björn Ferry.

11 februari

Fy för skönhetsråd

Sol, sol, sol, och den värmden. En dag som gjord för utevistelse. Så blev det nu inte, i stället lunch med "tantgänget". Frk Casio fanns i fickan, och här två vyer från parkeringen. Den ena ut över sjön, den andra upp mot "Barbros hus".

Husen är alla olika i detta nya villaområde. Enplans- och tvåplans i skön blandning. Individuell färgsättning. Min goda väns hus en liten bit upp i backen är nog det enda som är grönt. Tomterna är små, men läget fantastiskt vid en sjö. På sommaren rena idyllen, själv får jag nästan samma trivselkänsla som i en småstad med riktigt gammal och hopträngd bebyggelse. Husens fasad mot gatan, de små trädgårdarna på husets baksida.

Döm därför om min förvåning när jag i tidningen såg att kommunens "skönhetsråd" ondgjorde sig över de individuellt utformade små trädgårdarna och om bristen på enhetlighet när det gällde träd, staket, häckar och husfasader.

Så skulle det INTE få se ut vid områdets fortsatta utbyggnad. Men tyvärr måste väl de befintliga fastigheterna få fortsätta att spreta...

Slutsats: "skönhetsråd" ska man akta sig för. Om man vill bo trivsamt.

Vad vi annars talade om? Jo, om vällust, vi har ju de s.k. dödssynderna som tema under en tid (något vi bestämt redan innan SVT och Sissela Kyle startade sin serie).

Ingen av oss kunde ens med god vilja få vällust till dödssynd - såvida man inte

föreställer sig att då den utnämndes till dödssynd hade ordet en annan innebörd än det har idag.

Men det är klart, om livet går ut på ständig och oavbruten sinnlig njutning kosta vad den kosta vill, ett ständigt frossande i vad det vara månne, då går det kanske att förstå. Förstås. För nog finns det avarter av det mesta.

Hoppas på sol i morgon också, Då ska Kasper och jag få oss en lång, skön promenad. Men nätterna är otäckt kalla, -19 i natten som var.

7 februari (2)

Bor snart i en igloo...

Tog mig en "promenad" i 65-70 cm snö runt huset. Första gången i år, faktiskt! Jag ville se "isgardinen" från utsidan.

Från utsidan syns verkligen hur gigantisk gardinen fortfarande är - tänk, när den och all den övriga snön på taket så småningom landar på altanen. Får antagligen vara glad om den blir tillgänglig till midsommar!

Jag tog mig inte upp på altanen. Det kändes helt enkelt övermäktigt. Snödjup 65-70 cm. Finns snöskor att köpa?

Naturen är fantastisk, om man tänker efter.
Tänk att det nu ser ut som på bilden ovan,
och några månader senare så här.

Flugornas herre - det blev jag

Upplösningen av flugproblematiken i förra inlägget blev följande:

Strax före sängdags var de inte bara två, utan TRE! Två gick en snabb och ögonblicklig död till mötes, via en ljusblå flugsmälla.

Den tredje var mindre framfusig, och utmanade inte till direkt jakt, så jag gick till sängs.

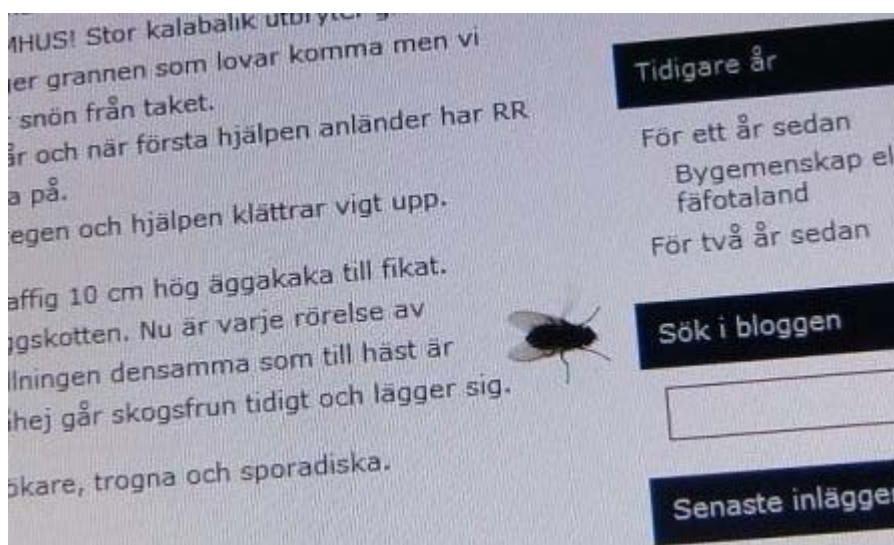
På morgonen visade det sig att den alldeles själv sökt döden i ett utbrunnet värmeljus.

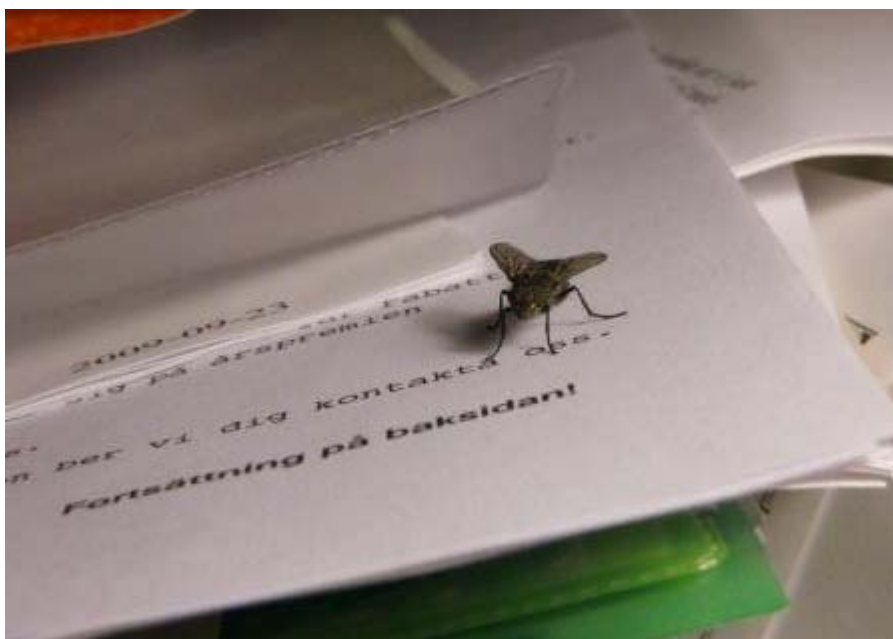
6 februari

Flyg, fula fluga flyg - och den fula flugan flög...

Datumgränsen just passerad. Mitt stora bekymmer just nu är en fluga! Väldigt irriterande, flyger nära, nästan studsar mot ansiktet. Är också väldigt intresserad av datorn, kryper på skärmen ibland. Här när jag hälsade på hos Skogsfrun.

Den har fler intressen.

Just nu är den mest intresserad av mig, surrar runt huvudet. Slå ihjäl den eller inte, DET är frågan! Väntar kanske med beslutet tills i morgon, då har den kanske självdött...

Tänk, att en ensam stackars fluga kan vara så utmanande. Den gillar tangentbordet också...

Jag HAR flugsmällan bredvid mig, kan inte riktigt avgöra om det är jag som hejdar mig precis när slaget ska falla eller om det är flugan som anar oråd och precis tar sig en ny tvåsekunders flygtur.

Herrejesses - nu är dom TVÅ!!! Männe dom förebådar våren?

4 februari

Vad ska man egentligen säga...

Isgardinen börjat falla. Tror att skjutdörrarnas glas klarar sig. Snart faller nog resten också, om temperaturen håller sig på nuvarande nivå.

I övrigt är det bara att konstatera att den här vintern, den tycker jag inte om. Kändes närmast tröstlöst i morse när jag tittade ut. Den här bilden är klickbar.
Det SNÖAR.

Husen är grannen-mitt-över-vägens. En sommargrannes. I förgrunden min gårdsplan - i förrgår helt renskottad inför föregående inläggs tandläkarbesök. Dryga 20 cm har fallit sedan dess.

Även soptunnan var snölös för någon dag sedan. Och bilen naturligtvis rensopad. Snart måste den förresten släpas fram till vägen, för tömning. Soptunnan alltså, inte bilen...

Kan säga att vallarna är nu så höga och snötäcket på gårdsplan och infart så tjockt att snösläden inte längre fungerar. Nu är det råskottning som gäller. Tungt!!! Kommer nog att ta ytterligare två dar att få plan och utfart klara. Det är åtminstone vad min rygg har att förtälja.

3 februari

Erbjuden guldstjärna 😊

I går tandläkarbesök. Schemalagt. Tandläkaren erbjöd guldstjärna eller en tatuering... Jag krävde grön lugg, men eftersom han ju inte är frisör så ...

Inga hål, inget blödande tandkött, inga kronor eller bryggor som krånglar. Skötsel betygsatt med MVG! Bara att med ett prydligt och nypolerat leende vandra ut i världen igen. Vandra och vandra förresten - oh, forna tiders snöröjning...

Men jag belönade mig själv med en ny andra-kamera. En som får plats i fickan. Nu gäller det att lära sig använda den. Dagens bilder är inte så uppmuntrande, men såvitt jag förstår kan de bli bättre med rätt inställning.

Det blev en Casio - med tanke på färgen är det nog en "fröken Casio". Hoppas hon kan samsas med stora och manligt svarta "herr Nikon". Och framförallt med mig. Tror att kameran ska fungera hyfsat bra för bilder på nätet.

I morse snöade det. Pråktigt mycket. Att ta ut bilen kändes inte välbetänkt. Klokt beslut, himlen har stått öppen hela dagen. Alltså blev det inget "tantgäng" - men vi hoppas på nästa vecka i stället. Inte bara jag var insnöad.

31 januari

Bloggfunderingar

Det är på något sätt alltid intressant att läsa bloggar. Ibland instämmer man, ibland har man invändningar. Oftast – ja, så är det faktiskt – lägger jag av läsandet efter ett enda eller möjligen ett par-tre besök. Finner väl inte bloggarens alster tillräckligt intressanta/roliga/trivsamma.

Alla har inte förmågan att i skrift uttrycka det man verkligen vill ha sagt. Men personligheten som skymtar fram kan ändå locka till förnyade besök. Ibland. Ibland inte. Och då tycker jag personligen att det är tämligen ointressant om vederbörande i sin tur följer mina skrivelser eller inte. Det vore naturligtvis roligt, men är inte alls nödvändigt. Visst händer det att jag har större intresse för en och annan person än vederbörande har för mig! En länk kräver inte nödvändigt en motlänk.

Faktum är att det ofta är intressant att notera sin egen reaktion. Vad tycker jag om den modebloggande tjejen? Om flickebarnet som lider av anorexi? Om den hängivna bakerskan? Om shoppoholice? Om gröna-vågaren? Om den professionella skribenten? Och den som konsekvent ägnar sig åt att nedvärdera, inte bara företeelser utan även personer. Kända och okända.

Tidigare, före bloggandet, på "dagbokens" tid på nätet hade jag en mycket nära nätvän, som förutom att vara osedvanligt klok och vidsynt även var psykiatriker. Kan säga att våra samtal blev väldigt intressanta.

För det är ju så, att på nätet lämnar man ut sig. Inte helt och fullt, men ändå mycket, mycket mer än man tror och är medveten om.

Har ni tänkt på att även design kan säga mycket om personligheten bakom, om önsknings och ideal? Bland annat.

.-.-.-.-

Finns det bra bloggar, och finns det trista? Min åsikt (och det är självfallet den

jag ger uttryck för här och nu) är att det finns intressanta bloggar, slätstrukna bloggar, retfulla, utmanande, allmänt positiva respektive negativa, utlämnande, ärliga, filosofiska, ytliga, pratiga, kreativa, självförhävande, intetsägande, trivsamma, nytänkande osv osv.

Precis som det finns människor av alla de slag. Så är det ju bara. Alla kan inte älska alla. Dessutom lockar vi fram olika sidor hos varandra.

Vad jag vill ha sagt med det här inlägget? Tja, kanske att det är okej med olika åsikter. Att en blogg eller motsvarande utformas efter bloggarens personlighet. Att det alltid är utvecklande att försöka förstå i stället för att fördöma. Att precis allt och alla har mer än en sida.

Om ett par dar träffar jag mitt härliga tantgäng – jisses, så olika våra bloggar skulle se ut! Synd att jag är den enda som utnyttjar möjligheten. (Att flera däremot finns på Facebook är en annan historia.) Bättre lektioner i respekt och inlevelse och förståelse för olika synpunkter och infallsvinklar än jag får genom kontakten med dessa vänner, det kan jag inte tänka mig.

Men att läsa de bloggar jag väljer att följa, det är minsann inte fy skam det heller. De är väldigt olika, och jag är så tacksam för dem allihop. Inte minst för mina och Kaspers "hundbloggande" vänner. *Härligt mysiga är dom/ni!* 😊

Glädjande nog har jag säkert ännu många intressanta nätbekantskaper kvar att göra. Ibland är det ju också en fråga om tid.

PS. Petrus kom in i natt! Stannade inne hela natten! Så härligt det kändes!

PPS. Läste just på [den här bloggen](#) - såg en fantastisk film - snacka om snö!!! Tänkte att som motvikt borde man [se detta](#)! Solens mat, ett härligt program!

Fjällen kan vara nog så krävande även utan snö!

30 januari

Stackars Petrus - utekatt i 20-gradig kyla :- (

En dag kvar - sedan är det februari. En månad att hoppas på?

Mera sol, mindre kyla, ingen snö... önska kan man ju!

Klart man kan försöka hoppas lite också.

Och därmed är vädret avklarat för i kväll.

Nja, det är det nog inte ändå! För det ställer verkligen till det, tillsammans med gäster som skrämt Petrus på flykten. Enbart genom att vara just gäster. Misstron och olusten sitter fortfarande i sedan i går, fredag förmiddag. Nu är det lördag kväll.

Undrar om det kan bero på att omgången gäster var två. Första gruppen var många och högljudda (styrelsemöte). Andra gruppen stannade till mycket sen kväll.

I natt var det 20 grader kallt. I dag har jag själv varit borta från huset flera timmar. Men ingen Petrus väntade på förstutrappen när jag kom hem.

Inte förrän vid 8-tiden i kväll kom han in. Smög försiktigt, såg sig omkring, åt lite, blev kvar i mitt knä när jag lyfte upp honom. Spann och spann och spann.

Sen blev han orolig - och ville ut! Lät så erbarmligt vid dörren att jag såg mig tvungen att öppna den. Han tycker inte om varken snö eller kyla, har tidigare i vinter varit inne väldigt mycket och med förkärlek använt kattlådan.

Men nu sitter jag här och tycker så synd om min äldsta katt som är ensam därute i mörker och kyla. Jag har kollat, han använder inte ens någon av mina fem strategiskt ordnade kattplatser med värmeåterkastande dynor och fällar.

Nåja, jag kommer att vara uppe åtminstone ett par timmar till. Han kanske kommer in! Temperaturen sjunker återigen.

Så här vill jag att han ska ha det - känna sig skönt avslappnad framför kaminen.

Min gosekatt, som i hela sitt elvaåriga liv vägrat ha med någon annan människa än mig att göra. Han har förresten vägrat att ha med andra djur att göra också. Undantaget var min förra hund, collie Klara, som han älskade. Verkligen älskade. Och så Kasper som tilläts sköta hans öron.

Men aldrig att han velat ha något som helst samröre med någon annan katt. Tvärtom, fortfarande morrar han ofta åt familjens övriga två.

Men måtte jag kunna få in honom i natt!
Och måtte det gå fort tills det ser ut så här!

Kommentera gärna [HÄR](#) eller [HÄR](#)!

29 januari

Skönt inne - hemskt ute!

Bara så att ni inte tror att jag framlever mitt liv med en innetemperatur på 12

grader...

Ser jag bara till att underhålla kaminen även på morgonen så ser det snarare ut så här i köket. Klockan var halv åtta på kvällen - vad månne utomhustemperaturen bli innan kväll och natt blir dag...

Detta är bara ett snabbinlägg - har gäster. Återkommer nog i morgon kväll. Kasper också!

27 januari

Hörrödu kölden, jag tänker bo kvar i alla fall!

När man fyller kaminen med värmeloggs klockan 11 på kvällen, inte hinner få ny fyr på morgonen innan det bär iväg, då ser det ut så här när man kommer hem vid fyratiden på eftermiddagen.

Det tar en stund att med kaminens hjälp få upp värmen i huset från drygt 12 till önskvärda 20 grader i "ytterkanterna". Blev till att placera sig framför kaminen med händerna kring den värmande muggen med hett kaffe. Det här var i går.

I dag har snövädret slagit till. Den nödvändiga färden till närmsta stad - 3,5 mil enkel resa - kändes aningen vädlig, men avlöpte lyckligt. Nu har här bunkrats för hemmafolk, för få och för gäster. Någon timme senare var vägen i stort sett oframkomlig.

Ovädret lär parkera här i öst i ytterligare nästan ett dygn. Håhåjaja, det blir till att skotta och skotta och skotta.

Den här vintern kommer jag att minnas. Det var den här vintern jag allvarligt ifrågasatte mitt boende i skogen. Det blev också den här vintern som jag mitt i värsta eländet med köld och massor, massor av snö bestämde att *ja, jag vill bo här. Trots att det är så jobbigt.*

Det var alltså den här vintern jag tackade nej till erbjudandet om ett helt annat boende, och plockade bort mig ur kön!

Förmodligen är jag inte riktigt klok!

31 december beskrevs hos [Kasper](#) hur jag demolerade Mollies mattes bil. Inhandlad backspegel på skroten och vänlig insats av måg reducerade kostnaden till 460 kronor! Fantastiskt - jag som hade räknat med det fyrdubbla!

Så här tjusig ser den ut nu - ååh, en så intressant bild... 😊

Förutom timlig undfägnad för hemmafolk, få och gäster inhandlades förstås tulpaner plus de här två märkliga växterna. Undrar vad de heter? Strunt samma, charmiga varelser är de i varje fall. De kunde gott ha varit tre!

Människan lever inte av bröd allena...

24 januari

Is, is, is...

Utanför köksfönstret ser jag en fantastisk istappsgardin, jämna, underbart vackra istappar. Måste fotas! Blixt på tapparna blir förstås ett toppenfoto, mot nattmörkret i bakgrunden. Men blixt i fönsterglasets går ju inte. Öppnar fönstret. **Kliirrrr - klart att fönstret halshögg varenda tapp!** Lät så sprött och vackert när dom föll till marken. Så lät det alltså när chansen till mästerfotot försvann, hehehe...

I vinkeln mellan huskropparna fanns några tappar kvar, utanför fönstrets räckvidd. Tycker att ni ska få se dom för att kunna notera hur vackert alggrönt kontrasterar mot rosarött... (dags för fasad- och hängrännetvätt). Bilderna går att klicka på.

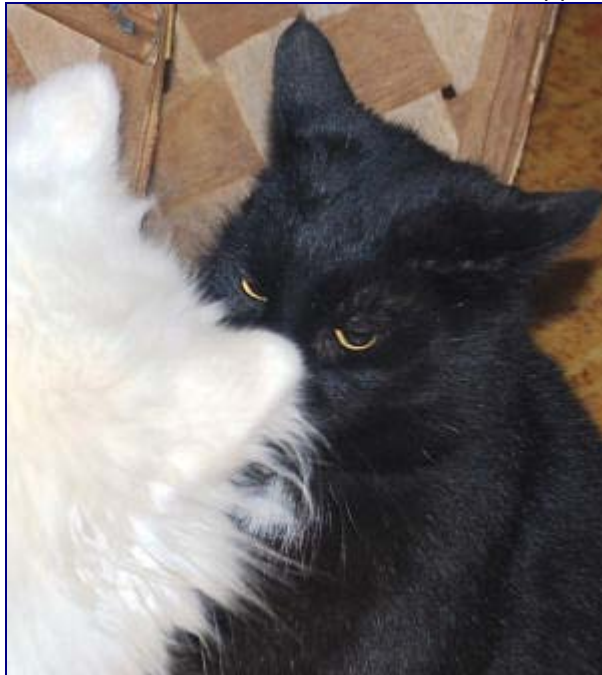

Istapparna på snö-isgardinen utanför "glasrummet" är däremot intakt. De längsta tapparna är nu mer än meterlånga!. Gardinen skuggar växterna ännu lite mer. Ska försöka fotografera den utifrån, i morgon. Även den här bilden är klickbar.

Och nu till något helt annat. Är övertygad om att ämnet för de här båda vännernas samtal är deras matte.

- *Världens tristaste, eller vad tycker du?*
- *Nja, oftast, men inte idag, jag fick ju nyss ett grisöra...*
- *Fast MEJ körde hon ner från datorstolen...*
- *Okej, då är hon väl kattrist då!*
- *Ja, till och med ännu tristare än en masa istappar. Blää!*

Matte ger dem egentligen helt rätt - och funderar på att gå till sängs tidigt med nån bra bok. Men först en mugg citron- och ingefärste.

Just nu börjar "Spanarna" i radions P1. Trevligt! Oftast väldigt skojigt att höra hur de utifrån dagens trender drar dem vidare, ibland in absurdum, med humor, skarpsinnighet och gott humör.

Har nu lyssnat - inte den mest hörvärda spaningen. Mycket beror på deltagarna. Intressant dock att tänka sig att vi småningom genetiskt kommer att förändras till att bli kortare, bredare och få päls, samtliga egenskaper som gör att vi kommer att behålla vår kroppsvärme bättre. (Gavs exempel på trenden att bo ouppvärmtd...) Dessutom kommer ALLT att förhandlas om, inom byråkratin likaväl som i privatlivet. En överenskommelse gäller endast till nästa omförhandling. Kan bli en intressant värld. 😊

"På Minuten" är ett annat program jag inte vill missa. Ett gott skratt lär ju förlänga livet, och i så fall har jag minutengänget att tacka för åtskilliga dagar. Gillar förresten "Språket" också... Plus en massa andra program. Fram för radion!

Mycket radio blev det visst. I brist på egna tankar, kanske? Nej, snarare i brist på formuleringsförmåga. Eller sorteringsförmåga? Tankarna poppar upp, associationskedjor sätter igång, och rätt som det är så är man på ett helt annat spår än man tänkt.

Att Dagsländornas läsare skulle klara att hänga med i vindlingarna är ju en självklarhet, intelligenta och kvicktänkta som ni ju är, det är värre med mig själv. För när *fingrarna* ska knappa ner en tanke är *jag* redan inne på nästa. Och då blir det kaos och det tangenterna tryckt fram har ingen alls likhet med det jag verkligen tänkte. Tror jag åtminstone inte...

Så ni fattar va, att det är tur att det idag inte blir ett varken längre eller mer "innehållsrikt" inlägg än det här.

(Trots min förkärlek för radio blir det TV i kväll. På spåret, Skavlan och konstakning - jisses, en helkväll. Hör inte till vanligheten. Och alltihop hos SVT.

Hos Kasper kan ni förresten se honom gå i clinch med Maxi. Och här ett sätt att kanske motverka lite fönsterdrag i köket.

Om just inget

Jobbar jag mycket vid datorn en dag orkar jag inte "roa" mig vid den också. Så då blir det både Dagslände- och Kasperia-paus.

Har inte gjort något särskilt. Varit till samhället och handlat, i sällskap med en granne. Hämtat in värmeloggs. Tittat på mina nyköpta tulpaner...

... konstaterat att det är varmare nu, isgardinen har sänkt sig ytterligare någon decimeter och börjar tydligen smälta så smått...

Och så har jag stekt mig en kotlett till middag...

De här egenskaperna hade den.

Det är dyrare med ekologiskt, men jag tycker att det känns så himla bra att handla så. Det är värt pengarna. Vet att jag skrivit om det förut - och jag lär göra det igen.

Hörde på radion om en familj som numera anser sig tvungen att handla efter pris, och inget annat. Billigast tänkbara alternativ, på stormarknad. Självs skulle

jag absolut i stället för att t.ex. välja billigaste glassen avstå helt. Och i stället köpa en riktigt god glass nästa vecka.

Men det är jag det.

Just i dag köpte jag för övrigt tulpaner i stället.

16 januari

Välja kopp

Sören Kirkegaard praktiserade ett alldeles eget sätt att bjuda sina gäster på kaffe. Nu har även jag "utsatts" för detta, och jag kan förstå varför han gjorde det.

Värdinnan vid senaste "tanträffen" härmade Kirkegaard och inbjöd oss att titta in i ett av hennes skåp och där välja vilken kopp (eller mugg) vi ville dricka vårt kaffe ur. Sedan skulle vi motivera varför vi valt just den koppen/muggen.

Där fanns många olika sorter. Alltifrån tunnaste och nästan genomskinliga japanska porslinskoppar till kraftiga muggar. Även förstas en del "mittemellan".

Jag valde en rejäl och bastant mugg. Med ett ganska fint blommotiv på. Kraftfullt även det. Någon valde en vit närmast mockakopp, japansk, med ett skirt mönster i pastell. Med fat naturligtvis. Ytterligare någon valde en mugg som var snarlik min. Någon annan en enfärgad kopp med fat, vit med lite snirkligt öra och ett mönster vitt i vitt.

Intressant var motiveringarna. Jag gillar muggens handfasta praktiska form, en som man kan kupa frusna händer kring. En mugg som står stadigt. Snygg. Inte utstyrd. Inget onödigt fat att hantera. Praktisk. Min muggkompis hade ungefär samma skäl. Säger säkert något om bådas våra personligheter - även om vi i världs- och människouppfattning står väldigt långt ifrån varandra.

Hon som valde raka motsatsen, den tunna, tunna koppen och med det skira mönstret tyckte om känslan av lätthet, om det skira och tunna, nästan som om koppen svävade. (Hon är dansare.)

Den fjärde var värdinnan, och hon väljer olika koppar eller muggar efter dagshumör. HON ska minsann få välja i mitt skåp så småningom! Fast jag har mina koppar och muggar i åtminstone tre olika skåp, men får väl plocka ihop ett urval.

Normalt är vi åtta på våra träffar, men av olika anledningar var vi denna gång bara fyra. Självklart måste ju även de övriga fyra testas. Inklusive värdinnan, på andra koppar än sina egna.

Prova gärna själva, det var både roligt och riktigt intressant.

Vad vi talade om, jo girighet. Men till det kanske jag återkommer.

15 januari

Onödigt vetande

Sitter och jobbar vid datorn - tänker på att jag och/eller Kasper borde visa oss i våra nästan-bloggar - men det funkar liksom inte när huvudet är fullt av en massa annat.

Så jag bestämde: ta fram en "visdomsbok", slå upp en sida på måfå och skriva av den andra texten på höger sida. Den såg ut som följer.

Jag har overseende med dumhet, men inte med dem som är stolta över den.

Jag gillar den tesen!

Upphovet heter Edith Sitwell, en engelsk poet som föddes 7 september 1887. Passar nog bra in under rubriken "onödigt vetande"...

12 januari

Mitt är inte ditt

Trist. Det har varit inbrott här i området. Samma hus - och några andra - fick påhälsning för fyra år sedan. Då stals främst däck och motorsågar och en del andra verktyg och redskap från några olika hus i ytterkanten av området.

Den här gången har veterligt endast ett hus fått besök, men möjligen väntar fler obehagliga överraskningar.

Jag gjorde ett anslag i går, som nu sitter på anslagstavlan innanför bommen. Vi i styrelsen fick inget veta förrän nu. Det är så himla trist att det finns dom som inte kan skilja på mitt och ditt.

Det ÄR lite jobbigt att ha bommen låst. Man ska ur bilen när man kommer dit, låsa upp och öppna. Köra igenom, och sedan ut ur bilen igen, stänga och låsa. Likadant när man kommer hem. En del gör det gärna, några enstaka vägrar och dom flesta är väl som jag. Gör det om det känns viktigt (och det gör det nu för första gången sedan i höstas) men är måttligt roade. Men från och med idag så ska åtminstone jag låsa.

I övrigt inget särskilt. Kylan börjar kännas dryg, även om den lindrats en del. - 9 på dagen, -11 nu. Min kropp gillar inte det här! Undrar om den kan botas med ett fång tulpaner i morgon? Jag ska i alla fall prova.

Apropå tulpaner - hos mig är ju julen nerpackad för flera dar sedan. Kasper ville gärna vara med och sortera och packa. Ibland hade vi lite delade meningar.

I morgon blir det "tanträff" igen, inte utan att det känns bra att ha en liten Kasper hemma som passar huset då. Skulle någon obehörig få för sig att ta en närmare titt i mitt hus, då när bilen är borta, så skäller han åtminstone. Om han bara inte syns, så kan han kanske avskräcka en potentiell tjuv.

Och med mig hem ska jag bl.a. ha ett fång tulpaner. Förhoppningsvis i blandade färger. Krispiga, fräsiga, härligt lysande tulpaner.

Att besked idag har kommit angående pensionens sänkning tar jag inte upp, konstaterar bara att olika faller ödets lotter. Samhällsekonomin kräver att pensionärer, sjuka och arbetslösa måste få mindre pengar att leva på. Samma samhällsekonomi menar att för allas vårt bästa måste de som arbetar, i synnerhet de med god lön, få ännu mer pengar att leva på. - Jag tog visst upp saken ändå, men bara så här lite i förbigående. Bäst så, för det är bra om humöret inte dalar alltför mycket. Hörde förresten att inflationen börjar ta fart igen - nä, bäst jag slutar nu...

Gjorde i alla fall en ganska rejäl promenad med Kasper idag. 9-10 minusgrader känns ju riktigt mildt. Nästan i alla fall. Bortsett från för fingrarna. När dom ska hantera en kamera...

10 januari

Här i skogen hålls det koll :)

En inte riktigt pålagd telefonlur kan ställa till mycket. En kedja som involverade 6-7 hushåll startades av en person i Värmland som inte trodde att jag verkligen satt och pratade oavbrutet i telefonen i åtminstone tre timmar. Det gjorde jag ju inte heller.

Stackars den granne som bor ett par hundra meter härifrån som slutligen fick ge sig hit med en skriven hälsning om att jag skulle ringa den och den... Och att jag skulle lägga på luren eller om det var fel på telefonen sätta på mobilen.

Som en annan orolig granne som kontaktat en tredje granne konstaterade - bra med grannsamverkan, nätverk och sånt. Och jo, visst är det det. Känns till och med tryggt.

Tänk, så är det på landet, i skogen. Vi bryr oss.

I övrigt är det bara att konstatera att nu börjar kroppen känna av kolden. Naturligtvis drar det från inte tillräckligt tätade fönster bland annat.

Vid ytterdörrens tröskel ligger en hoprullad pläd som stopp för drag. Dessutom ett plädklätt kompostgaller. Draperiet är också fordrat med tjock pläd. Allt för

att både förhindra direkt drag och fixa till en luftspalt. Får nog lov att fotografera anordningen någon dag, men det måste ske utifrån. Inifrån döljs alltihop av det helt vanliga draperiet.

Lånar den här bilden av Kasper. Bakom det blå draperiet döljs alltihop - men det KAN vara lite krångligt att ta sig ut och in. 😊

Eftersom klockan nästan är två på natten så tror jag det är bäst att jag väntar med mina tankar om bloggar och forum och sånt. Det är ju en dag i morgon också-

8 januari

Snögardin

Är som vanligt i otakt med datumen - konstig dygnsgräns som alltid kommer ett par timmar för tidigt...

För kallt att vara ute mer än nödvändigt. Skönt inomhus, men nu börjar det allt märkas att det inte finns någon källare under lilla kontorsutbyggnaden. Golvet är KALLT! Jag sätter upp fötterna på stolen. Och Kasper ligger varmt och ombonat i sin bia.

Julen har plockats ihop idag, finns samlad på ett stort bord. Packas ner i morgon. Allt ris har hivats ut. Adventsstakarna i fönstren saknar jag lite, dom var mysiga men kändes ändå fel.

Titta här!

Den där "snögårdinkappan" utanför "gröna rummet" har sett likadan ut i nästan ett par veckor. Märkligt att den inte har rasat, den måste vara väldigt tungt. Den är tjock.

Den här vintern får temperaturen i grönrummet gå ner till 7-8 grader, förmodligen är den ännu lägre närmast glasväggen. Men de små - med betoning på små - apelsin- och citronträden tycks må riktigt bra. Jag beskar den kolossalt hårt i höstas, därför finns där nu varken blom eller frukt.

Fram i februari värmer solen det här rummet - hoppas bara att den visar sig. Då blir där så varmt och skönt att jag brukar kunna äta lunchen där. Fast detta märkliga år får jag kanske vänta till mars.

Nu ska jag låta de röda ljusen brinna ner, titta på dem genom den stängda f.d. altandörren, och sedan packa ner ljuskronan tillsammans med övriga julsaker. Den inköptes för många år sedan på en skolas julbasar. Den är gjord av elever, i metallslöjden.

.-.-.-.-.-.

Konstaterar att Saabs öde fortsätter att försätta de anställda i en gaskramande ovisshet. Varför har intressenterna inte lagt sina bud tidigare? Så här borde varken en försäljning eller eventuell nedläggning gå till. Kan bara vara till skada för både anställda och ägare. Och för bilmärket som sådant. Fy, så dåligt skött! Och de som drabbas är de enda oskyldiga - de anställda.

6 januari 2010

Kölden anfaller

Har precis blivit nytt datum. Ute är det -22 grader! Inomhus varierar temperaturen mellan 19 på kontoret och 22-23 i övrigt. Men på något sätt känns det ändå som om kylan liksom lurpassar och gör visserligen mindre lyckosamma men dock attackförsök.

Kölden lurar, lura kölden... Yllekalsingar och pälstofflor är vänner i nöden. 😊

Kaminen är ovärderlig, det är den ensam som står för värmen i hela lilla huset, i symbios med fläkten ovanför och en varm skorstensstock.

[Värmeloggsen](#) får verkligen visa vad de går för, och det gör de! Nästa år ska tre pallar beställas direkt till min gårdsplan! Jag är lycklig över den förhållandevis lätta hanteringen.

En god sak med kölden är att avfrostning av frysen blev en enkel match. Passade för en gångs skull på i precis rätt tid.

Fastboende grannen har tillfälligt flytt fältet, hans hus håller inte värmen. Då är det bra att ha föräldrar att kinesa hos.

Värre är det för de stackare nere på kontinenten som har lika kallt som vi, men mycket, mycket sämre rustade bostäder.

Några promenader i 17-18 gradig kyla blir det inte, både jag och Kasper sätter oss mer eller mindre bokstavigt på bakhasorna! *Vill in, vill in, vill in...* In till varmt kaffe respektive ett grisöra.

Dags nu att rensa i kattlådan inför natten - tre katter känns ibland som VÄLDIGT många... Två ligger just nu framför kaminen, den tredje ligger på min säng och strax nedanför i bian ligger Kasper.

4 januari 2010

Ingen bra början

Inget bra att dratta på ändan... Fötterna mot himlen och rygglutet i backen...

Äsch, inget brutet, inget stukat, bara ett väldigt ömt parti nånstans ovanför skinktrakten... Det känns när man rör sig, om man säger så. Sedan i går.

Och så är jag trött på vinter. Har *redan* haft lika mycket av både snö och kyla som på ett par vanliga säsonger sammanlagt.

Ärligt sagt - 2010 har inte börjat bra. Tycker inte jag. Vare sig man tittar på närmsta omgivningen, på samhället, eller på världen i stort. Undrar hur det här stackars året ska gå vidare.

Egentligen gäller det nog att tänka alla goda tankar man kan! Men det är lite svårt att tänka gott när jag just fått veta att en ganska nära släkting var den i jaktlaget som stolt fick "äran" att skjuta första vargen.

Människan är sannerligen ett kluvet väsen.

Jag kunde inte gratulera, jag kunde inte instämma i ett enda av alla de skäl som räknades upp. Tvärtom, är rädd att det här samtalet blev till en tröskel som det kan kosta viss möda att ta sig över. Men över måste vi.

Men det säger jag - om vargskinnets ligger på ett golv, hänger på en vägg eller över en stol vid mitt nästa besök, då har den där tröskeln växt sig närmast skyhögt.

2 januari 2010

Tvåbenta rovdjur

Trodde inte att jag här skulle ta upp jakten på varg. Men - nu lyssnar jag med förfäran på nyheterna. *10000 jägare jagar 27 vargar, kvoten fylls på bara några få timmar i flera län.* I Dalarna har man dessutom skjutit fler än tillåtet. Alla man skjutit på har inte hittats. Är de sårade? Dömda till långt lidande? Det vet inte dessa jägarhjältar!

För de här jägarna är det sannerligen inte "skydds jakt" som gäller. Fy tusan, undrar hur de i framtiden kommer att tänka om sin "trofé", det vargskinn de lär ska få behålla.

I Sverige är det 120 år sedan en varg dödade en människa, och då gällde det en varg som tagits om hand som valp. Varifrån kommer då denna vargskräck?

Selma Lagerlöf i all ära - men nog önskar jag att hon aldrig skrivit om den olycksaliga slädfärden i Gösta Berlings saga! Till exempel.

Några mil utanför Tallinn ligger [Lahemaa Nationalpark](#), ett ställe jag hur otroligt det än kan låta besökte i slutet av 80-talet. Som en av ett 30-tal inbjudna svenskar (odlare och forskare + jag...) för ett 10-dagars besök i Estland som då fortfarande var en del av Sovjetunionen.

Över huvudtaget en närmast absurd rundresa med händelser och möten som kunde fylla en bok. Från besöket i nationalparken minns jag hur jag med förundran frågade vår guide om de som bodde där inte var rädda, eftersom där tydligen fanns så mycket varg.

Guiden tittade på mig, och skrattade gott: *Rädda? För varg??*

Det här har jag inte glömt. Jag tänker också på mina vänner som bor i Värmland och mött varg i skogen ganska många gånger. Även tillsammans med sin hund. Hunden jagade inte, hund och varg tittade på varandra en stund, varpå vargen vände och lugnt försvann in i skogen.

Mina vänner har aldrig vågat tala om för grannar och bybor om sina vargmöten. Antagligen är väl just dessa vänliga och tydligen troskyldiga vargar nu offer för skjutglada tvåbenta rovdjur.

[Upp](#)

[Gamla hemsidan finns kvar t.o.m. våren 2012. Men den är övergiven sedan juni 2011.](#)